

CON ONG

SỐ 121

10.11

TUẦN LỄ TỪ 16-7

ĐẾN 23-7-1970

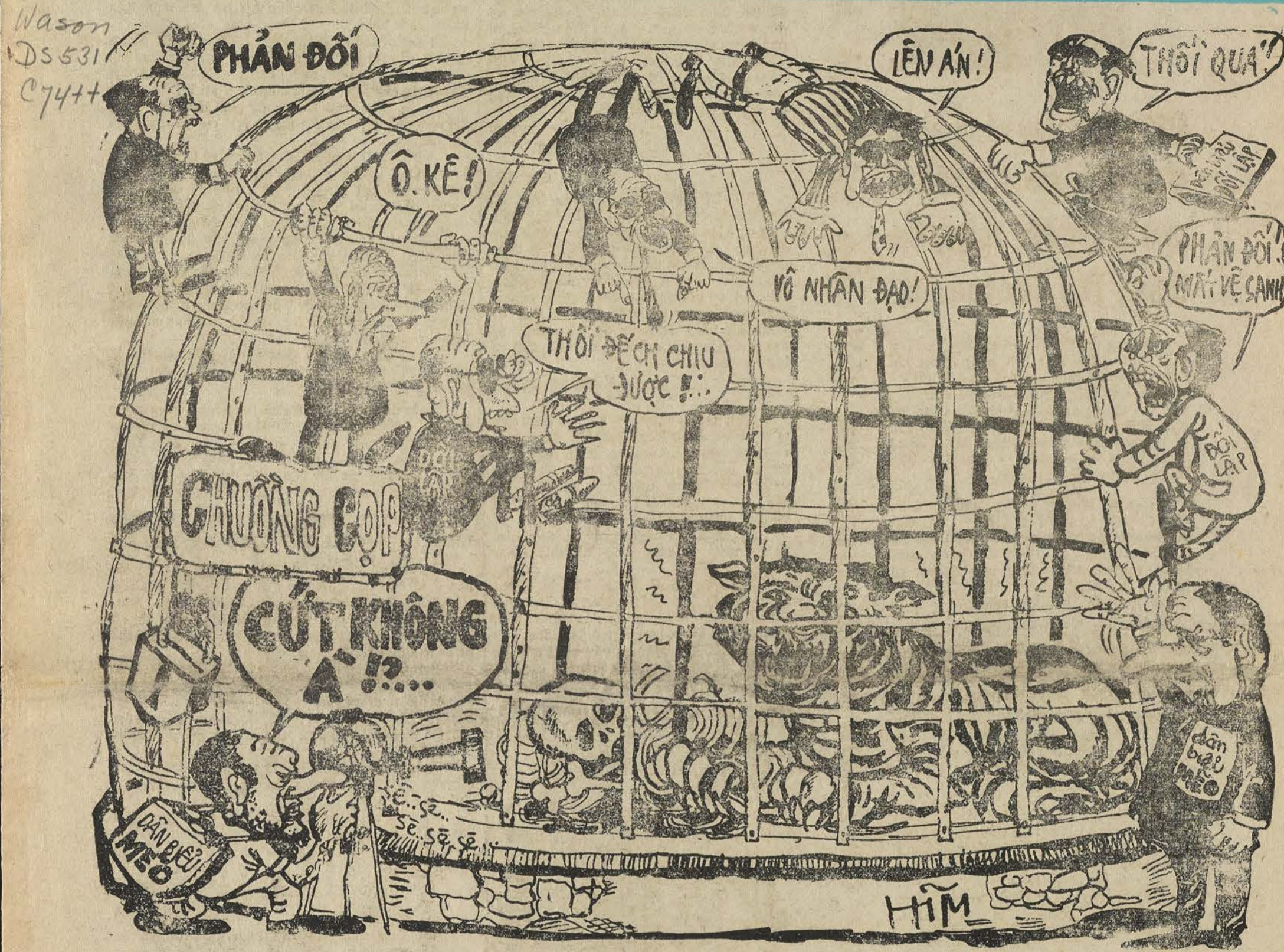
tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VÕ —

Cửa tiệm : 54 VÕ TÁNH,

ÔNG NÓI 24901 — 93801

hãy coi chừng chú lái gà

Dư luận chưa ngớt xôn xao bàn tán về nội dung những lời

tuyên bố, những nhân vật lãnh đạo Hoa Kỳ. Thì ngay trong nội bộ quốc gia, nhiều chuyện nối tiếp nhau xảy ra. Vụ sinh viên và thương phế binh chơu t, lại tiếp theo vụ chuồng cọp ở Côn Sơn, rồi phong trào đòi hòa bình của Phật giáo Ấn Quang và cuộc tranh đua vào

bán phần Thượng Nghị Viện. Đất nước này ngày mai sẽ ra sao, có lẽ không một người nào trong chúng ta biết rõ. Từ lâu rồi vận mệnh quốc gia đã vượt khỏi tầm tay chúng ta, và không ai có thể tiên liệu rằng những ngày tới sẽ làm gì để đối phó với

cái gì. Định mệnh hình như khất khe với dân tộc Việt, ràng buộc mãi miền đất nhỏ bé ở cực Nam Châu Á này vào số phận của một sân khấu cho cuộc giao tranh... mà hai đối thủ đều có hậu thuẫn quốc tế. Mỗi lần có một biến chuyển kỳ lạ, người

ta lại tự hỏi Hoa kỳ muốn gì, Nga muốn gì, rồi lại tự trả lời khi Hoa kỳ đã bắt tay với khối Nga sô, việc ký kết sắp xong, chiến tranh chấm dứt đến nơi, và người quốc gia sẽ bị đẩy vào thế đấu tranh trực diện với CS.

(xem tiếp trang 4)

Đất nước này có phải là chỗ tiêu tiền của bất cứ một thằng Mỹ, thằng Úc, thằng Tân Tây Lan nào?

Những tờ báo đứng đắn đều lên tiếng chửi bới cuộc diễn trò cộng đồng khi mang một tính cách quốc tế ám ố là cái trò vai chú nhô Mèo, Kăng gu ru, Tân Tây Lan với các chú nhô Mít khiêng quan tài chạy lông nhông trên đường phố Giao Chỉ để đòi hòa bình ngay lập tức. Peace now! Trò khi đó nhân danh « nhân dân Việt Nam » khát vọng hòa bình.

Tiền sư bố mấy thằng nhô mũi lõ, các bố chúng nó yêu hòa bình ra rít thật đấy nhưng các bố chúng nó thích trò khi. Một thằng đạo diễn lè đã chơi đi chơi lại cái trò khi mấy tháng nay. Không có tiếng vang. Phải đợi bọn nhô mũi lõ diễn trò khi mới nổi đình đám chẳng?

Ai đã cấp chiếu khán cho bọn nhô mũi lõ, thần tượng hòa bình tụt xuyt của các chiến sĩ huê bình bằng mõm Giao Chỉ? Bộ Nội Vụ hay Bộ Ngoại Giao? Rất tiếc trò khi khiêng hòm thiếu nhô Phi Luật Tân.

Cha chú chúng nó là Mèo lớn, Úc lớn, Tân Tây Lan lớn đã quấy hôi bôi nhọ xú này quá kỹ. Nay đến lượt chúng nó tưởng đất của chúng ta là bãi đất trống tha hồ tiêu tiền, đại tiện chẳng?

Hỡi chủ quyền quốc gia! Mày đi vắng đi chợ đường xa hay mày đã chết? Hỡi những cái miệng trí thức nửa mùa luôn luôn ngoác ra đòi chủ quyền quốc gia, sư bố chúng mày, ông đã thấy cả cố đạo hoạt đầu Nguyễn Ngọc Lan mặc xi vin lông nhông theo đít lũ nhô mũi lõ mà hò hét, hoan hô, tán tụng!

Phái đoàn Liên Tôn Mèo đòi « ăn vạ » Giao Chỉ và đang ăn hại đại nát. Nhô Mèo phản chiến bú dù, khi đột thì đang quai miệng chửi bới chế độ ta, quê hương ta, dân tộc ta và tuyên truyền không công cho Cộng sản.

Nhà nước ngồi im nghe nhô Mèo chửi? Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu tra dọa những người tranh đấu Giao Chỉ, chả lẽ, sợ những người tranh đấu ngoại quốc diễn trò khi ngay trước mặt mình? Đại sứ Bun Ke, Kăng gu ru, Tân Tây Lan ngồi coi chơi cho khoái. Lực lượng Đại Đoàn Kết bận làm giàu ở Hồ Nai và lo tranh cử?

Nếu quý vị thích hòa bình tụt xuyt kiểu hòa bình khi gió thì quý vị nói cha nó ra. Để chúng tôi... trung lập cho đỡ khôn nạn nếu một mai Cộng Sản nó nắm tí quyền hành ở Sài Gòn. Bằng không, quý vị phải tỏ một thái độ thích đáng.

Sau mỗi quán bầu cử, dân chúng thường được xem văn nghệ tạp lục trên mỗi nhật báo, ở trang 4 (báo 4 trang), trang 8 (báo 8 trang), và trang 12 (báo 12 trang). Diễn viên không phải Tùng Lâm mà chính là các bố ứng cử viên đặc cử và ứng cử viên đi té re.

Hai màn chủ đề như sau:

CẢM TẠ CỬ TRI

Tôi, Nguyễn Văn Ngu, dấu hiệu Cán Mai, danh hiệu Đít Dọt, ứng cử viên hội đồng... Nhờ đồng bào tín nhiệm nên tôi được những 273 lá phiếu. Nếu không bị nhà nước gian lận, tôi có thể được 274 lá. Tôi sẽ kiện bỏ mẹ tụi gian lận. Nếu tôi đi đút, tôi vẫn cảm ơn đồng bào và nguyện sát cánh cùng đồng bào tranh thủ bằng được con cu hòa bình.

Nguyễn Văn Ngu
Cán Mai

CẢM TẠ CỬ TRI

Tôi, Lê Xuân Tóc Đỏ, dấu hiệu Bà Phó Đuan, danh hiệu Chó Ngáp Phải Ruồi, ứng cử viên hội đồng... Nhờ đồng bào thương yêu, nhắm mắt bỏ phiếu cho xong chuyện nên tôi đã đắc cử về vang với số phiếu kém người về nhất 7368 lá thăm. Rồi đây, tại hội đồng, tôi sẽ quai miệng, nhô nước miếng vào mặt bạo quyền để tranh đấu bằng được tự do, dân chủ cho dân tộc. Xin cảm ơn đồng bào bà con cô bác chú thím...

Lê Xuân Tóc Đỏ
Bà Phó Đuan

Màn tạp lục đặc biệt nhất là màn cảm tạ tập thể ở Kiến Hòa. Ông dân biểu «độc tở nông thôn» Lê Quang Hiền dếch có ứng cử vào hội đồng tỉnh, chỉ có em ông ứng cử và đắc cử thôi, vậy mà ông ta cũng... cảm tạ ăn có. Tên ông ta lại to to bố mới khiếp chứ!

Sau mùa bầu cử còn cay cú kiện cáo. Ba que nhất là màn mấy bố thất cử ở Hóc Môn đón đường đánh hội đồng người đắc cử Thanh Chiếu Như vắn Ủy đến trụ hết lông lá. Cả lò nhà các anh, thất cử là tại định mệnh an bài, kiện làm gì, hành hung người khác làm gì?

Đại khái, những màn văn nghệ tạp lục kể trên chỉ bỏ mấy thằng quản lý các báo ngày.

những màn văn nghệ tạp lục hậu bầu cử

SƠN - HẢI

84C-86-88, Bùi Chu, SAIGON
Đ.T.: 23.596

Tivi • Radio • Service

Có thợ lành nghề, đến sửa tại tư gia.

Photo Copie điện tử và Ronéo

Làm việc nhanh chóng, giá phải chăng.
Thường trực từ 7 giờ đến 22 giờ
cả Chúa Nhật và ngày lễ.

địa ngục môn

NHỮNG LIÊN DANH MẬP ĐỊA NÀY SẼ LẤY TIỀN Ở Đâu RA ĐỂ VẬN ĐỘNG TRANH CỬ?

Cuộc chạy đua vào TV kỳ này có vẻ gây cảm. Theo sự tiết lộ của giới am hiểu thì sự gây cảm có ngay từ trong việc lập liên danh. Dường như tình trạng phân hóa đã khiến cho việc lập liên danh gặp nhiều khó khăn.

Đảng phái nào cũng năm bè bảy mối. Thậm chí đến các tôn giáo cũng chia rẽ phe này nhóm nọ. Do đó, những người đứng ra lập liên danh đã phải phân vân nhúc ọc không biết chọn ai bỏ ai.

Nghe nói cụ gì à Huyền đã phải chọn lựa giữa 5,6 chục mạng đề lấy 8 mạng (vì cụ Hương thì «suy» rồi).

Liên Danh Đại Đoàn Kết vất vả lắm mới lập xong. Ông bầu mẬP cũng đã phân vân mãi: chọn người có tí khả năng thì lại không có tiền; chọn người có tiền thì lại vô tài bất trưởng. Nhưng cuối cùng yếu tố « Trần Hưng Đạo » đã thắng, cho nên ông bầu mẬP đã nhận công tử bột bắc kỳ, tay chơi khét tiếng Sègông vào liên danh ông.

Phen này nếu liên danh ĐĐK đắc cử, các em ca-ve—lừ lâu thất nghiệp, nhiều em phải tạm hành nghề kia—lại có cơ nhờ. Thế nào công tử bột cũng bỏ tiền thuê người soạn hộ một dự án luật cho mở lại vũ trường.

Sở dĩ công tử bột được đòi biết đến tên là nhờ... vũ trường và cave. Tất nay có dịp phải đền đáp chút tình tri kỷ.

Trên nguyên tắc, hai liên danh này có hy vọng đắc cử. Liên danh cụ Huyền thì nhờ vào uy tín của hai ông già gân và sự ủng hộ của Tòa Tổng Giám Mục.

Liên danh của ông bầu mẬP thì trông cậy vào khối công giáo di cư và vào tiền của công tử bột.

TƯ BẢN TÂY SẼ BỎ TIỀN VÔ TỘI VÀ CHO LIÊN DANH CỰU CHỦ TỊCH QH ĐỀ I CH

Nhưng nói đến thế lực tiền bạc thì phải kể tới liên danh của ông cựu chủ tịch QH thời đệ 1 Cộng Huê. Liên danh này gồm nhiều dân có máu mặt, lại được tư bản Tây thực dân chi địa, nên sẽ có quyền xài tiền vô tội vạ. Con số 100 triệu chưa thể kể là to đối với liên danh này.

Bọn Con Ong được biết tư bản Tây đã hứa với liên danh này là tiền mà họ bỏ ra để vận động sẽ vô giới hạn, vì là tư bản Tây nên khi nói với nhau họ dùng tiếng Tây. Và tiền bỏ ra vô giới hạn tiếng Tây gọi là «credit illimité».

Nhưng còn tư bản Tây lấy tiền ở đâu ra để yểm trợ cho liên danh cựu chủ tịch QH, thì bọn Con Ong sẽ tường thuật sau.

Ngoài ra còn một liên danh khác cũng thuộc vào loại «nặng kí» là liên danh trong đó có bác «phố cạo». Nghe đầu liên danh này được sự ủng hộ trực tiếp của anh Tám.

ĐỒ LƯA CỦA ANH TÁM CŨNG KHÔNG THUA GÌ PHẠT LÃNG CỦA LU-XI-A

Anh Tám chẳng những mạnh về thế lực, về cán bộ mà còn mạnh cả về... đồ la. Đất nước Anamta đang sống bằng đồ la, mà đồ la thì khó ai «đồng» hơn anh Tám.

Nội bộ anh Tám hiện đang lung củng trầm trọng. Chắc chắn anh Tám sẽ phải nỗ lực tìm kiếm cho liên danh «gà» của anh vô TV, hầu lấy lại uy tín và củng cố uy thế trấn an đoàn viên.

Do đó liên danh có bác «phố cạo» cũng nhiều hy vọng đắc cử lắm.

Cho tới lúc bài này được viết thì mới có tất cả 7 liên danh nộp đơn. Người ta dự đoán con số liên danh ứng cử có thể lên tới 15 hoặc 20. Phải đợi giờ chốt mới biết chính quyền sẽ chính thức đưa ra mấy liên danh.

Có tin đồn chính quyền sẽ không chính thức đưa ra liên danh nào mang nhãn hiệu Nhà Nước. Rất có thể chính quyền sẽ tìm cách bỏ tiền ra «mua đứt» một hai liên danh mang nhãn hiệu đối lập.

Bọn Con Ong đang điều tra ráo riết xem liên danh đối lập nào sẽ bán linh hồn cho nhà nước. Danh sách từng cá nhân những liên danh «bán linh hồn» sẽ được đưa vào Địa Ngục Môn để cử tri thay vì bỏ phiếu, sẽ mang phiếu đó về xài vào công việc... Tiện Lớn.

NÓI LÃO MÀ CHƠI

● GÃ THÂM

LUẬT GIANG HỒ

Mỗi ngày, người đọc báo Việt phải đọc không biết bao nhiêu là tin vật thể thảm ở những trang báo Rao vặt. Trung bình, Gã Thâm đề ý thấy trên trang Rao Vặt của tờ Ch. L. đăng trên dưới 5 tin của những kẻ bị vờ mắt xé. Đau nhất và quái dị nhất là tin nào nạn nhân cũng long trọng và chí tình cam kết: Tôn trọng luật giang hồ...

Theo đúng luật giang hồ, nhận c huộc 120.000 đồng chiếc Daihatsu...vv, đã được anh em giang hồ mượn trong đêm...Cam đoan không làm khó dễ.

— Trong thường 100.000 đồng cho giới giang hồ tìm chỉ chiếc xe International Scout...Cam đoan không làm khó dễ...

— Thường 150.000 đồng, cho cả nhân viên công lực tìm được chiếc xe Peugeot 404 Injection, số...

— Chuộc 20.000 đ. Bạn nào đã lấy nhầm xe Honda C.50...vv...Tôn trọng luật giang hồ.

NÓI LÃO

Gã Thâm cóc hiểu nổi cái «luật giang hồ» đang thịnh hành trên đất Giao Chỉ trong những năm thuộc hậu bán Thế kỷ 20 này. Chúng ta và vợ con ta phải nhin ăn, nhin mặc, phải làm toát mồ hôi, nhiều khi phải nuốt nước mắt tủi cực, đôi khi phải từ bỏ cả quyền làm người, để dành để dụm, thêm nhật đủ thứ mới có được một số tiền đủ mua một cái xe 2 bánh, thứ xe người Nhật Bản tuy chế ra nhưng không thêm dùng. Xe của ta, ta đi, ta đề đó.

Đùng một cái có thằng ăn cắp nó rình ta sơ hở, nó lấy mất xe của ta—xe của ta, đi xe của ta—Vời thiên hạ, cái xe 2 bánh đó nó chẳng là cái thứ gì, nhưng với ta, nó là vàng là ngọc. Ta mất xe, ta ngán ngạo, ta đau đớn, ta đau hơn khi bố mẹ ta chết. Nhưng... ta không chửi rửa thằng ăn cắp xé của ta, ta hoang mang, ta đem vài bộ đến tòa báo, đăng bài nhân tin. Van xin thằng ăn cắp, gọi nó là bạn, thề thốt không làm khó dễ nó, tình nguyện nộp tiền cho nó với hy vọng nó tự thương hại ta khổ sở, trả lại cái xe cho ta!!

Luật giang hồ là như thế ư? Xe của anh, anh đề đó, tôi lấy trộm được, nó trở thành xe của tôi? Hành động ăn cắp ở xã hội này được coi là hợp pháp ư? Ai có trách nhiệm với những người bị mất xe ai oán ấy? Người có trách nhiệm—ta hãy gọi đích danh — là :

— Đại Tá Trần Văn Hai Tổng Giám Đốc Cảnh Sát.

— Ông Trang Sĩ Tấn, Giám đốc Nha Cảnh Sát Đô Thành Sài Gòn...

Càng tất cả những người trong ngành Cảnh Sát ở cõi đời khốn nạn, bất công này !!

Các vị trong ngành cảnh sát. Chúng tôi muốn biết quý vị nghĩ gì, cảm thấy gì khi đọc thấy những mẩu tin «tôn trọng luật giang hồ» của những đồng bào nạn nhân đăng mỗi ngày một nhiều trên các báo?? Những dòng chữ...«thương cho cả nhân viên công lực...» có làm cho các vị nhục nhả chút nào không? Ngành cảnh sát mỗi ngày một phát triển, nhân số ngành mỗi năm một tăng, nhưng nạn trộm cắp lại càng ngày càng tăng. Để bọn ăn cắp hoành hành, để đồng bào nghèo phải ai oán, đó là lỗi ở các vị. Các vị không thể viện lý do nào khác để né tránh sự nhục nhả ấy.

Kính gửi Đại Tá Tổng Giám Đốc Cảnh Sát QG.

Chúng tôi biết Đại Tá bận nhiều công vụ. Chúng tôi cũng biết ở một nước đang có loạn lạc, chúng ta không có quyền đòi hỏi một xã hội trật tự không trộm cướp. Nhưng thưa Đại Tá, nạn trộm cướp—nhất là nạn mất trộm xe 2 bánh, phương tiện di chuyển cuối cùng và riêng biệt của những người nghèo rách khổ ở cõi đời này—hiện đang hoành hành quá nặng. Nguy hiểm nhất là đồng bào ta đã mất lòng tin ở cảnh sát và pháp luật, đã mặc nhiên chấp nhận hành động của bọn ăn cắp là hợp pháp. Khi bị mất xe, việc làm trước nhất của đồng bào không phải là việc làm đơn có mất xe đem đến trình cảnh sát cuộc mà, là việc xoay vài trăm đi đăng báo

nhân tin van xin bọn ăn cắp. Cảnh sát có thể phá vỡ cả những tổ chức tinh báo cộng sản cỡ quốc tế không có lý cảnh sát ta không thể trừ nổi bọn ăn cắp??

Chúng tôi hy vọng Đại Tá sẽ đề mắt đến những dòng này.

Và đề nghị Đại Tá ra lệnh cho các vị thuộc cấp mở cuộc điều tra, đặt kế hoạch phát động một chiến dịch tảo thanh đại qui mô bọn ăn cắp xe 2 bánh ở đô thành. Chúng tôi hy vọng Đại Tá sẽ cho thành lập một Ban Trung Tâm Đặc Biệt chuyên trừ khử bọn ăn cắp xe, hoạt động lâu dài. Chúng tôi không mong Cảnh sát trừ tiết được nạn trộm xe, chúng tôi chỉ mong nạn đó được giảm bớt càng nhiều càng tốt.

CHỬI RỬA LÊN HỒI NHỮNG AI MẤT XE Ở CỐI ĐỜI NÀY...

Lâu lâu, giữa những tin nhân bọn ăn cắp, GT lại đọc được một tin sồn sang gan ruột : « Nghèo lắm... Chỉ có cái xe để chạy gạo. Xin người anh em đỏi thương... Lính nghèo... Khổ lắm... vv »

Công Luận số ra ngày 8-6-70, ta đọc thấy tin khổ sở như sau :

Nghèo lắm... Phải nuôi cha mẹ già. Mới đi làm. Mất tại Trụ Sở AirVN một xe Honda... Xin thông cảm hoàn cảnh cho chuộc lại 30.000 đ. —Cam đoan không làm khó dễ. Lấy sinh mạng bảo đảm lời hứa.

Cô Dương Thị R. là nạn nhân của bọn ăn cắp. Cô nghèo, cô đã mất xe, cô lại còn phải đem sinh mạng ra dâng hiến cho bọn ăn cắp. Cô R. tội thật tình đau đớn thay cho cô. Vì cô, tôi chửi bọn ăn cắp:

— Cả làng, cả nước nhà chúng mày... Bà làm ăn lương thiện, bà đổi bát mồ hôi lấy bát cơm, bà có cái xe chúng mày lấy trộm của bà. Bà chửi mưởi đời cha, ba đời con chúng mày... Cái xe của tao là cái Honda về nhà mày là cái xe Tobia, xe Đức Báo. Mày đi xe tao thì nó đưa mày vào xe nhà banh 20 bánh, đầu mày đẹp lép như tờ giấy vệ sinh. Mày sờ tay vào cái boan nhè xe tao thì tay mày phát cùi, vợ mày cùi con mày cùi... Cả nhà mày hủi cùi, hủi cụt... Cha tớ bố cả tớ bọn ăn cắp chúng mày...

Đau đớn thay, khi mất xe, đáng lẽ chúng ta phải chửi rửa, văng tục cho hả giận, ta lại phải hạ mình năn nỉ bọn ăn cắp. Bọn ăn cắp là bọn hèn hạ, đốn mạt đáng khinh nhất trong xã hội. Nếu chúng còn một chút liêm sỉ, dù chỉ nhỏ bằng cái đầu tăm xia răng, chúng đã không sống bằng nghề ăn cắp. Ít nhất, lũ ăn cắp cũng không đọc báo. Có ai từng mất xe, từng đăng báo van xin luật giang hồ, mà được chúng đỏi thương trả lại xe hay chưa? Hãy gọi bọn ăn cắp là ăn cắp giang hồ là những người hào hiệp, trọng nghĩa khinh tài, giang hồ không bao giờ ăn cắp.

Gã Thâm đề nghị với các bạn mất xe: các bạn đừng đăng báo nữa, mất tiền vô ích. Các bạn hãy chửi văng lên cho đỡ tức. Không quen chửi, mời các bạn đến CO, GT tình nguyện chửi đùm các bạn.

Một lần nữa, GT lại thấy cần phải nói thêm một điều với Đại Tá Tổng Giám Đốc CSQG: Đề cho đồng bào nghèo bị mất xe là lỗi ở cảnh sát đã không bảo vệ được đồng bào. Cảnh sát phải nhận lỗi và xin bồi thường đồng bào. Đại Tá hãy làm một hành động đẹp: trích tiền lương của toàn thể cảnh sát viên ra mua xe đền cho đồng bào mất xe. Cảnh sát ăn lương để trừ ăn cắp, cảnh sát không làm nổi thì phải trả lại tiền mượn. Như vậy chỉ là chuyện tự nhiên và công bình. Cảnh Sát phải cố gắng giữ xe, bắt trộm cho dân mới được hưởng nguyên vẹn tháng lương. Đại tá mà làm như thế, cam đoan tên tuổi Người sẽ đi vào lịch sử.

nhỏ lông báo

□ Công Tử Hà Đông

CON ONG BƠM CHIM

Cao trào in và bán báo tuần hồi này lên mạnh hơn bao giờ hết. Trong lịch sử báo chí Giao Chỉ, có lẽ chưa ngày nào người ta thấy Sẻ Gòong có nhiều tuần báo như ngày hôm nay. Tuần báo tuy ra nhiều nhưng đặc biệt là bán vẫn được, ít nhất là CON ONG vẫn bán được ra rít. Để đáp lại sự ái mộ của bạn đọc, bọn thợ viết CO đã có một chiêu đại hội dưới sự chủ tọa của ông Minh Võ đề hoạch định một Kế Hoạch Bơm Chim CON ONG, gọi là Kế Hoạch Bơm Chim Ong Tiền Hậu Chiến.

Đại Hội đi đến quyết định là CO sẽ tăng cường một số thợ viết danh trần giang hồ như Phan Nghị, Đùa Dzái thêm sức với bọn thợ viết kỹ cừu CO như Thương Sinh, Nã Cầu, Dê Húc Càn, Sức Mấy, Sức Voi, Gã Thâm, Hoàng Nham, Công Tử Hà Đông v.v... để đẩy CO từ 8 trang hiện nay lên 12 trang trong tháng tới. Đặc biệt CO tăng trang nhưng chỉ bán với giá không kèm ước 15 tỉ thôi.

Bạn đọc ái mộ CO có thể tin được rằng trong thời gian tới, CO sẽ nổi đình đám thật lực.

CON CÁI NHÀ AI ?

Giữa cái cảnh loạn xà ngầu bài ca ngổ ngàng đang xảy ra, thầy đờn Hoàng Thi Thơ vừa cho ra một bài ca mới, gọi là bài Xa Nhau Mãi Mãi hay là bài khi khò gi đố. Cái tài đặc biệt của me sừ này khi đặt lời ca là cả làm tức nói lấp. Một câu thường nhắc đi nhắc lại đến ba, bốn lượt vẫn chưa chịu thôi. Với cái gọi là sáng tác mới me sừ Hoàng Thi Thơ lại một lần nữa biểu diễn cả làm đến nước làm cho thánh giá để ra quần vì sốt ruột.

Vài lời phê bình Show Hoàng Thi Thơ trên Tivi Giao Chỉ đêm thứ sáu 10-7-70: Có vài anh con trai mặt mũi trông cũng khá bảnh bao, không đến nỗi nào ngu dốt, hạ tiện lắm... cời trần đeo xú chiêng nhảy đăm, trông đơ quá là đơ. Không biết con cái nhà ai mà khốn nạn thế?

LÊN TIẾNG

CO tuần trước có vài hàng về cái gọi là Hội Chợ Từ Thiện Thờ Lờ, bóc đĩa ở địa phương Quận Tân Bình tuần này.

CO nhận được thư thanh minh thanh nga của Me Sừ Quận Quỳnh, Quận Hành Chánh Tân Bình. Me Sừ Quận Quỳnh thanh nga như sau :

— Trong vụ đóng cửa Hội Chợ Từ Thiện, Quận đã chỉ thị cho Đại Ủy Trưởng Phòng 2 Đặc khu sang liên lạc với Trưởng Chi Cảnh Sát Tân Bình đề chuyên đạt lệnh vào lúc 1430 ngày thứ bảy 27-7-70. Nhưng nơi đây cho biết phải chờ lệnh của Ty Gia đình. Vì thế nên việc đóng cửa Hội Chợ phải trễ gần 2 hôm.

Như vậy là Quận Quỳnh xác nhận có chậm trễ tới 2 hôm việc thi hành lệnh phệc mê Hội Chợ, nhưng me sừ lại đổ lỗi cho Phú Lít Tân Bình. CO cóc biết ai phải chịu trách nhiệm về vụ này, CO chỉ biết CO đã viết đúng sự thật. Bấy giờ đến lượt mấy ông Phú Lít Tân Bình lên tiếng chứ?

THỰC DÂN

Thực dân Phú Lăng Sa kể từ sau năm 1956 đã mất gần hết quyền lực ở Giao Chỉ. Mất gần hết nhưng chưa mất hết. Bởi vì ở nhiều nơi trên đất Giao Chỉ xác sơ này, vẫn còn có bóng dáng thực dân Phú Lăng Sa, và ở những nơi đó, thực dân vẫn còn hoành hành giết hại dân Giao Chỉ.

CON ONG vừa nhận được một thư của đồng bào hai ấp Bồng Lai, Bắc Hội thuộc Quận Đơn Dương, tỉnh Tuyên Đức lên tiếng kêu cứu về hành vi bạo ngược của 1 tên thực dân chủ đồn điền Cà phê Bắc Hội ở đây. CO yêu cầu chính quyền Tuyên Đức điều tra và trả lời về vụ tàn sát đồng bào ở ấp Bắc Hội vào tháng 5-1970. Theo thư tố cáo của đồng bào, dường như có vài NQ địa phương bị tên chủ đồn điền mua chuộc đã nhận tiền của hần để giết người. CO chờ chính quyền Tuyên Đức trả lời trước khi đi sâu hơn vào chi tiết vụ này.

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

TIN... ĐỌC

HOÀNG NHAM THẦU LỢM

KHI BÀ VỢ HẠI ÔNG CHỒNG

Nghị ba niên Vũ ngọc Ánh, người giàu bạc nhất nước.. nhưng nghèo lòng nhân

SAIGON.— Ông nghị ba niên Vũ ngọc Ánh, người nổi tiếng sau vụ bảm đít ca sĩ đi công du «hát cho đồng bào ta nghe» và cũng nổi tiếng trong vụ «chuyện người lậu» qua ngoại quốc trốn lính hiện là người giàu nhất Thượng Viện. Cái giàu của một ông nguyên là Giáo Sư sử địa lẽ ra ít người biết, nếu bà vợ ông không đi khoe của tùm lum. Bà vợ ông đã nói cho mọi người biết là hiện nay bà có tới bốn cái villa, mỗi cái trị giá từ 15 tới 20 triệu, và nữ trang của bà ta lúc này cũng ngót nghét 20 triệu, người ta thấy có thể đúng, vì bà ta đeo trên tay một hạt xoàn to tướng tới 14 cara, và một hạt phỉ thúy 4 triệu tòn ten ở cổ.

Tại Nghị trường Ông Vũ ngọc Ánh, nói theo ông Nghị Nhuận là một Nghị sĩ cùi, nghĩa là chẳng sáng giá chút nào, ông rất ít nói, nhưng thường đi công du, và mỗi chuyến đi của ông lời bạc triệu, số dĩ lời vì ông đòi được nhiều đôn, đi mua đồ nữ trang về bán một gấp

mười, chưa kể vụ «chuyện nhân lậu» ông chăm mút không biết bao nhiêu. Hiện ở. Ánh vừa xây xong một cái nhà 15 triệu đường Pasteur, và cho Mỹ mượn lại với giá cắt cổ, hai ông bà lên xe Fiat 125 về ở tại villa đường Tự Đức. Hay lắm, từ một giáo sư dạy dài, lên làm Nghị Sĩ mới có ba niên mà đã mau giàu như rứa, hèn chi lần này ông chẳng ra tái tranh cử để hy vọng đắc cử ở thêm 6 niên nữa. Nếu ông Ánh làm Nghị sĩ 9 niên thì không biết của để đâu cho hết và phu nhân có lẽ mỗi lần đi chơi, phải chống một cây gậy vì...đỡ nữ trang đeo nặng cổ quá.

Làm nghị sĩ mau giàu, hèn chi kỳ tranh cử lần này, lữ «bọ chó» chẳng nhảy ra tranh cử như châu chấu.

Điều «đáng khen» ở ông

MẶT CỬA DIỆP V. HƯNG BỊ LỪA 9 TRIỆU. A HỀNH «TIU HÀ MÃ» TÔNG PÀO HẢN TÔI NGÀY

SAIGON.— Diệp a Hềnh, người nổi danh trong giới gian thương chợ đen xi măng, chợ đồ vải vóc, đang nhờ luật sư đưa ra tòa một anh, hình như cũng là tông pào của Diệp, về tội lường gạt của Diệp 9 triệu bạc trong một áp phe thầu thiếc gi đó. Diệp a Hềnh vốn là một thứ mặt cựa, nay lại gặp một tên mướp đàng cao tay ăn hơn mình cho nên Diệp a Hềnh cay cú đến mắc bệnh uất nghẹn ỉ ra máu. Suốt ngày Diệp cứ «tiu hà mã» cái thẳng tông pào của Diệp, 9 triệu bạc, so với cái giá tài gần ngàn triệu của Diệp, theo mặt thiên hạ có nghĩa lý quái gì. Nhưng với Diệp nó là bao nhiêu tim óc, máu xương, ngày tháng của Diệp vất vả để lột thiên hạ.

Từ mấy năm nay Diệp làm ăn có mỗi đi xuống, nhất là từ ngày Bộ Kinh Tế tổ chức danh là lợi dụng chức vụ Dân Biểu, làm áp lực để Bộ phải cho vợ của hắn được trúng một lô thầu trị giá trên 100 triệu, rồi sau đó, trước nhà Hát Tây, hắn lại bị các bạn đồng viện xét xà phòng hơi kỹ.

Ánh là đức tính hà tiện hay bần tiện, ông chẳng bao giờ chịu đóng góp cho các cơ quan từ thiện mỗi lần họ đến Thượng Viện «xin chút lòng nhân». Điệp khúc mà ông thường nhai đi, nhai lại là «moa làm gì có tiền».

BỌN MAFIA ĐIÊN LỰC MÚA CHƯƠNG TRÌNH TRẦN H. ĐẠO

SAIGON 15-7: Nguồn tin từ Bộ Công chánh cho hay. Sau khi ông Nguyễn Trung Trinh không chịu rời khỏi chức vụ chủ tịch HĐQT Công Ty ĐLVN, chẳng lại quyết định của HĐQT và chính phủ bằng một văn thư phủ nhận quyết định gọi nhân viên ĐLVN. Ông Dương Kích Nhưởng Tổng trưởng Công

THỊ TRƯỞNG ĐÀ NẴNG TỔ SINH VIÊN HỌC SINH

SAIGON 15-7: Nếu các SVHS từ Huế hoặc từ Saigon đến Đà Nẵng với mục đích xách động xuống đường thì ty cảnh sát sẽ được cái «chân hạnh» mời các SVHS xách động rời khỏi thị xã Đà Nẵng ngay tức khắc.

Đó là lời tuyên bố của Đại Tá Nguyễn Ngọc Khôi, Thị Trưởng Đà Nẵng tại phòng tiếp tân «Con Rồng Vàng» của khách sạn Caravelle trong cuộc nói chuyện với báo chí thủ đô về tình hình hiện tại và tương lai ở Đà Nẵng.

Theo Đại Tá Thị Trưởng, buổi gặp gỡ trên là do sáng kiến của riêng ông không phải để lấy điểm. Vì nhận thấy báo giới rất chú trọng tới sinh hoạt hàng ngày của dân chúng.

Trong dịp này Đại Tá Thị Trưởng đã phủ nhận một số nguồn tin do các phóng viên báo chí ở tại địa phương đã

viết những loạt bài sai sự thật về Đà Nẵng.

MỜI S.V.H.S ĐI CHỖ KHÁC CHƠI

Trả lời câu hỏi về xáo trộn do SVHS gây ra mới đây tại Đà Nẵng, Đại Tá Thị Trưởng nói rằng ở Đà Nẵng làm gì có SV, những SV gây xáo trộn không phải là ở Đà Nẵng mà là ở Huế và Saigon tới để xách động.

Do đó ông đã chỉ thị cho Trưởng Ty Cảnh Sát sở tại là nếu thấy 1 SV nào tới Đà Nẵng xách động thì phải mời đi chỗ khác chơi.

Vấn theo lời Ông Thị Trưởng thì dân địa phương thích được yên ổn làm ăn chứ không thích xáo trộn hay xuống đường.

Ông Thị-Trưởng còn nói thêm rằng trước đây Đà-Nẵng sống rất bình lặng, học sinh không thích xuống đường, nhưng mấy ngày qua có một số SVHS Saigon và Huế tới Đà-Nẵng nên thị xã mới có vài xáo trộn nhỏ.

Có nghĩa là ông Thị Trưởng muốn nói dân chúng Đà Nẵng chê S.V.H.S.

TRƯỚC NGÀY KHỎA SỞ NẠP ĐƠN TRANH CỬ ÔNG NGHỊ ĐƠN SUYT BỊ ĐIÊN LOẠN

SAIGON: Nguồn tin từ Trung Ương Mặt Trận Cứu Nguy của ông Nghị Đôn cho biết là trước ngày khóa sổ nhận đơn tranh cử bán phần Thượng Viện tại Bộ Nội Vụ, ông «chủ tịch» MT tức ông Nghị Trần văn Đôn đã như điên loạn, và cái điên loạn, quản trí của ông đã làm nhiều người phải khóc dở, mếu dở. Ông Đôn nói nay ra, mai không ra, báo hại cho người đẹp Nguyễn phước Đại chạy long tóc gáy, chạy từ trụ sở M.T tới An Quang, rồi từ An Quang tới trụ sở Nhân Xã Đàng.

Vấn theo nguồn tin trên, hồi 3 giờ đêm hôm thứ bảy tuần rồi, ông nghị Đôn đã lên xe lái chạy như bay trong thành phố và đi tới Vũng Tàu nghỉ ngơi, làm cho đàn em ở nhà chỉ lo ông đi tự tử. Theo một người thân cận của ông, sở dĩ ông bị «khủng hoảng tinh thần» vì ông bị nhiều «áp lực» quá! «Áp lực» của các bạn «đồng ngũ nhiều sao», áp lực của ông ngoại Rogers áp lực của các giáo phái.

Cuối cùng ông không ra và đang sửa soạn va ly lên đường công du chuyến chót. Ông nói đi một tuần, nhưng nhiều giới quan sát chính trị ở đây tin là ông sẽ đi luôn, đi tới ngày nào thuận lợi ông mới trở lại.

HÃY COI CHỪNG CHÚ LÁI GÀ

(tiếp theo trang 1)

Giữa lúc đó thì Hiến Pháp, xem như thể lệ chung của một trò chơi dân chủ đất tiền đã in thành sách, cứ thế mà thi hành. Người ta đang đua nhau tranh cử vào Thượng viện.

Khi đàn gà nhốt trong chuồng mỗi tranh ăn, tranh chỗ đứng thì người lái gà không ngừng chào khách mua và đang cò kè thêm hai bót một.

Có thể nào chúng ta chỉ là những con gà nhốt trong chuồng đó. Mai một lái gà sẽ bán cả gà lẫn chuồng mà đàn gà không hay.

Nếu quả thật như vậy thì thật là đau khổ.

Tranh cử thì tranh, nhưng xin nghĩ rằng không nhứt thiết phải vào Thượng viện mới phục vụ được quốc gia.

Ba năm rồi, cơ quan lập pháp đã làm được gì cho đất nước.

CON ONG

HÌM LẠI ĐI KHÁCH

Thần chết đã chề thẳng Hìm, sau khi nằm tới hai nhà thương lớn nhất nước vì ngoại bệnh «Tri ngoại». Nhà thương Tây tận tâm nên đã cứu thoát nó khỏi đi ô tô bưng. Kể từ số này lại xuất hiện đều đều với bè bạn Con Ong. Nghe đâu nó sắp sửa viết một thiên hồi ký đẫm máu về nền Tri nước nhà, cũng như sẽ đối thoại với các ông đồng y chuyên trị 24 thứ Tri, sa tròn trê, tri nội, tri ngoại, quân tử phòng thân anh em phòng bệnh... tri. Nguy lắm chết người vì mấy anh lang vườn như bốn đó.

CHIA VUI

Thành thật chia vui:

Nguyễn Hữu Vương

và

Nguyễn Trịnh Tường

Trọn đời Hạnh Phúc

Chủ Nhiệm C.O.

ĐIỂM MẶT 180 TAY ĐUA HÙNG HỤC CHẠY VÀO THƯỢNG VIỆN

GÃI SĨ

Danh sách ứng cử viên bán phần Thượng Viện đã được niêm yết lần thứ nhất sáng ngày 14-7 tại Sài Gòn.

Sau đây, phái viên Con Ong xin làm một phát điểm mặt các ứng cử viên.

Tướng cũng cần nhắc lại, trong cuộc bầu cử 1967, có tất cả 58 liên danh, và 6 đặc cử. Lần này có 18, chọn 3.

Trong số 29 nghị sĩ rút phải thăm 3 năm, chỉ có 22 người tái ứng cử, còn 7 vị bỏ cuộc. Đó là các ông: Trần Văn Đôn, Bùi Văn Giải, Trần Chánh Thành, Nguyễn Phương Yên, Vòng A Sáng, Lê Văn Thành, và Trần Cảnh.

Có tất cả 7 ông dân biểu ứng cử. Nhưng chỉ có 5 ông ghi là dân biểu, còn 2 ông ghi nghề nghiệp khác. Nếu các dân biểu đặc cử nghị sĩ, các ông sẽ phải từ chức dân biểu.

Nếu ngày từ chức xảy ra trên một năm ngày hết nhiệm kỳ, thì sẽ phải bầu lại Dân Biểu khác. Nếu ngày từ chức dưới một năm trước ngày hết nhiệm kỳ (cuối 1971) thì không bầu nữa. Thế là cứ từ từ nhiên mất đại diện tại Quốc Hội, vì ông đại diện đã... òm cầm thuyền khác!

Một điều đáng ghi nhớ, là đa số các liên danh đều có một hoặc nhiều ứng cử viên người Việt gốc Hoa, và nhiều liên danh có những tay giàu sụ.

Trong kỳ bầu cử 1967, có một liên danh ký giả, nạp đơn số 1, về cũng khá. Lần này, liên danh nhà báo không thành lập được. Nhưng trong số các liên danh, người ta thấy có một số ký giả xuất hiện. Như Sức Mấy trong liên danh Bông Huệ của cụ Nguyễn Văn Huyền. Bảy Bốp trong liên danh Cấp Tiến, của Ông Nguyễn Ngọc Huy, Thái Dương, Văn Kha, và Thương Hải trong liên danh «Hòa Bình tự chủ» của Phạm Hải Hồ; Phan Văn Châm trong liên danh Nguyễn Tiến Hỷ.

Trong 180 ứng cử viên, có 13 người là cựu Tổng Trưởng hay Bộ Trưởng.

Có một liên danh mang số 13, mệnh danh «liên tôn» do một Thượng Tọa làm thụ ủy. Có tất cả 5 ứng cử viên thuộc phái nữ. Một liên danh mang tên: Ứng hộ chánh phủ. Không có liên danh nào chính thức nhận là đối lập.

Nếu kiểm điểm lần lượt từng liên danh, người ta thấy như sau:

LD 1
Do Huỳnh Văn Cao làm thụ ủy. LD này gồm tới 5 nghị sĩ 3 năm, được dự luận coi là thân chánh quyền, đã nạp đơn trước tiên, quyết dành được số 1.

LD 2
Do ông Nguyễn Anh Tuấn, cựu Thứ Trưởng Tài Chánh làm thụ ủy. Gồm có các ông Nguyễn Bá Nhân, Tổng Cuộc trưởng Tiếp Tế, Trần Bá Thạch, nguyên là Giám Đốc Quốc Gia Du Lịch, và ông giàu sụ là Nguyễn Tấn Đồi. Cái bất lợi của liên danh này, là các tên tuổi kể trên, thường bị báo chí đánh những đòn thật ác liệt.

LD 3
Do đương kim Chủ tịch Thượng Viện Nguyễn Văn Huyền làm thụ ủy. Dự luận đặc biệt chú ý đến liên danh này, vì ngoài uy tín của cụ Huyền, có sự xuất hiện của ông già gân Trần Văn Hương.

Việc cụ Trần Văn Hương ra ứng cử liên danh này, đã gây một thắc mắc lớn trong dự luận. Nhiều người tự hỏi: đã từng hai lần làm Thủ Tướng, cụ Hương còn ứng cử Nghị sĩ để làm gì?

Đặt câu hỏi, rồi mỗi người tự trả lời một cách:

Kể thì báo cụ Hương vào Thượng Viện với cụ Huyền, đề sang năm, hai cụ ra ứng cử Tổng Thống và Phó Tổng Thống...

Kể khác báo cụ Huyền đã làm Chủ tịch Thượng Viện suốt ba nhiệm kỳ, bây giờ cụ Huyền ứng cử, để làm chủ tịch TV.

Tuy nhiên, đó chỉ là những giả thuyết được bàn tán. Chứng nào phải đặt vấn đề thẳng với ông già gân, thì may ra mới biết rõ được.

Một điều nữa người ta bàn tán về Ông già gân, là ông đã quá già, 67 tuổi, liệu còn làm được việc nữa không. Nhưng người ta cũng biết Cụ Hương vừa đi một vòng thăm mấy nước Đại Hàn, Nhật v.v... Và đi có một mình, điều này chứng tỏ ông còn... gân lắm.

LD 4
Đây là liên danh duy nhất mang danh hiệu chánh đảng để tranh cử, vì thế, khỏi phải đặt cọc 500.000 đồng.

Đối với dự luận nói chung liên danh này không có tiếng tăm gì, trừ hai ông Nguyễn Ngọc Huy, và ký giả Bảy Bốp.

Liên danh này nếu thất cử,

thì uy tín của đảng Cấp Tiến đi tiêu.

LD 5
Do giáo Sư Nguyễn Cao Hách làm thụ ủy, gồm có hai nghị sĩ rất hay phát biểu, là các ông Phạm Nam Sách và Trần Ngọc Nhuận, đây có thể coi là liên danh Đại Việt ly khai, nhóm Nguyễn v Ngãi.

Ông Sách là một người có nhiệt tâm, nếu vì vào một liên danh yếu quá, mà thất cử, thì hơi tiếc. Ông Nhuận, vốn là một sĩ quan cấp tá, đã

nhiều lần lên tiếng đả kích những tệ đoan trong quân đội, nếu thất cử có thể bị một số Tướng Tá «chộp» một lần.

Liên danh này được coi như nhóm Nhân Xã 2. Điều nên nhớ là NX 1 và NX 2 mới đây đã công khai chửi nhau kịch liệt.

LD 6

Liên danh này do Cựu Chủ tịch Quốc Hội Thời Ngô Đình Diệm, là ông Trương Vĩnh Lễ làm thụ ủy, và có một vài cựu Tổng Trưởng hoặc dân biểu của «ché độ cũ», như Lâm Lễ Trinh, Cao Văn Tường v.v... Liên danh này có thể hốt được phiếu của Công giáo, được coi là của nhóm Nhân Xã 1, và dự luận cho rằng được chánh quyền ủng hộ.

LD 7

Do cựu Bộ Trưởng Ngoại giao hồi 63 là ông Trương Công Cửu (thay GS Mậu sau khi ông này cạo đầu ra đi) làm thụ ủy, có các ông cựu Bộ Trưởng Công Dân Vụ Ngô Trọng Hiếu, và ông Hà như Chi, dân biểu thời đệ nhất Cộng Hòa.

Là liên danh của lãnh tụ đảng xuồng đường Nguyễn Gia Hiền, tức là Lực Lượng Đại Đoàn Kết.

Theo dự luận, trong liên danh này có người có phiếu, cũng có người làm cho liên danh mất phiếu. Điều đáng chú ý là NS Bùi Văn Giải, vốn là một người năm 1967 đã đắc cử trong liên danh này, nhưng bây giờ lại ra ngoài, không tranh cử, vì bất đồng ý kiến.

Đây là điều rất có hại cho liên danh. Số đi ông Hiền đã lấy cho được con số 8, vì ông nằm mơ thấy con số này. Chưa hiểu giấc mơ của ông hung hay cát.

Còn tới 10 liên danh nữa, nhưng khuôn khổ có hạn. Hẹn kỳ sau điểm tiếp.

Ngồi rù gãi háng giải lẩn thẩn
Trần Văn Hương

THAM NHÚNG CẢ LÒ

Trước đây chưa lâu, ngày nhà nước Giao Chỉ sau châu tối tăm mặt mũi vì bị Vi Xi uyển mò người trong mấy ngày Tết Con Khỉ, phát động một cuộc tổng động viên, tức là gọi con trai, đàn ông đi lính. Nhạc công trong những số tuyển truyền của nhà nước bèn nai lưng làm những bài ca kêu gọi người khác đi lính. Trong số những bài ca nhà quê này có một bài đại khái:

Một... hai... ba... chúng ta đi lính cả làng...!!

Bài ca này có tác dụng ngược, nghĩa là khi ra-đô hát lên, người nghe không những là chẳng thấy lòng yêu nước bị kích động tí ti ông cụ nào, chỉ thấy buồn cười thấy mồm. Buồn cười vì lời ca con nít ke chó cũng chưa được xếp vào loại chọc hạ cấp như Xi Ra Ki Vi Tùng Lâm. Đến nay, nhân vụ tranh chấp nhau trong cái gọi là Công Ty Điện Lực VN, Gã Thâm thấy lời ca trên đây có thể đổi lại rất hợp:

— Một... hai... ba... chúng bay tham những cả lò !!

Chủ tịch cái gọi là Hội Đồng Quản Trị Công Ty Điện Lực VN là Me Sừ Nguyễn Trung Trinh hiện đang bị đánh toi bởi hoa lá. Một bọn ma đầu trong Hội Đồng QT của cái cơ sở công quản nát người tương bản này đang âm mưu làm «ma nớp» để quật chương môn Nguyễn Trung Trinh. Trong số ma đầu này người ta phải kể đàn anh Hồ Tân Phát, em của Hồ Thông Minh, Cựu Tổng Trưởng của chánh phủ Diệm Số 1, một tay sai đắc lực của thực dân Pháp. Hồ Thông Minh hiện đang sống cuộc đời bơ vơ ở Paris, những nhờ thế

lực của hân, Hồ Tân Phát đã được thực dân Tây Nhà Đền tin cần trao cho chức vụ lớn trong công ty Điện Lực Sài Gòn. Nay CTĐL Sêgoong bị sát nhập vào CTĐLVN, Hồ Tân Phát mất ăn cay cú gây xáo trộn. Người hiểu chuyện đã phải gọi bọn ma đầu đục khoét ngành điện nước ở xứ này là bọn Mafia Giao Chỉ.

Đồng bào ta ở Sêgoong, nhất là đồng bào nghèo, từ bao nhiêu năm trời nay đã bị bọn sâu mọt trong ngành Thủy Điện rút rìa hầu bao, giá điện nước tăng lên vòn vọt đồng thời việc đặt công tơ điện nước là nguồn lợi đớp tiền rất anh dũng cho bọn sâu mọt Điện Nước hoành hành, phồng tay bóc lột không chút xót thương. Cái nhà anh Nguyễn Trung Trinh cũng chẳng sạch sẽ gì. Tuy nhiên bọn ma đầu đang mở chiến dịch tố khổ Nguyễn Trung Trinh lại là bọn mà báo chí không thể nào thương được. Hiện nay bọn ma đầu đang tung tiền ra nhờ báo chí loan tin thất lợi cho Nguyễn Trung Trinh. Gã Thâm thiết tưởng anh em làng báo nên thận trọng hơn mỗi khi đăng tin về cuộc tranh chấp trong Công Ty ĐLVN.

Riêng Con Ong hiện có một hồ sơ đầy cộm và đen ngòm, rất nặng mùi ứ ập về bọn ma đầu trong CTĐL Sài Gòn và VN.CO sẽ đưa ra ánh sáng những hành động tham nhũng của bọn sâu mọt trong ngành này để trục xuất chúng ra khỏi các cơ sở tối cần thiết cho đời sống của đồng bào nghèo trong thủ đô là Sở Điện Nước. Trong khi chờ đợi, CO nhấn nhủ bọn ma đầu: đừng tưởng cứ tung tiền ra là mua được hết báo chí Giao Chỉ, đừng hy vọng ngòi lại đó đề mà đục khoét, làm giàu trên nước mắt và mồ hôi của đồng bào.
GÃ THÂM

ca kê dê nõng

NGHỆ SĨ VỀ GIÀ

Khi đặt ra mục này, chúng tôi đã cùng có chung một ý nghĩ. Không chỉ dùng để viết về thuần túy chính trị, xã hội, tôn giáo hay nội về những ông chính khừa, các đảng Nhà nước. Đã từ lâu, tôi quên đi, không viết về những người bạn tôi, những người nghệ sĩ, kể cả hai loại, nghệ sĩ sáng tác và nghệ sĩ trình diễn. Đáng lẽ tôi phải lo lắng tin cho bạn bè hay biết về những tin có liên quan đến nghệ sĩ, như vợ chồng Thanh Nam, Túy Hồng vừa hạ sinh một cháu trai, Hoàng Hải Thủy vừa bị tảo hôn, hay là việc những thằng đã cao đầu tranh đấu như Trần Việt Hoài, Cao Sơn, hiện nay đang thất nghiệp, đói dài dài... Những chuyện đó, hình như bị những vấn đề thời sự sôi sục, những chuyện khốn nạn của cái xã hội này làm lu mờ. Tôi chỉ giạt mình, nhớ thấy mình có lỗi, khi được Tư Vững, Phúc Lai báo cho biết tin anh Huỳnh Thái vừa an giấc nghỉ ngàn thu.

Thằng Hìm vừa trách tôi, trong một tháng năm nhà thương Grall, chịu đựng sự "ai đau khổ vì bệnh trĩ", không có ai lo lắng báo cho bạn bè. Nhờ bạn bè kính khùng mà chẳng thấy một "thằng khốn nạn" nào tới. Tôi tự trách tôi rất nhiều. Cứ lần lần nghĩ rằng, tôi sẽ thương thằng Hìm, nếu nó lăn đùng ra chết, hơn là thương bất cứ một anh Nhà Nước cao cấp nào. Thí dụ như bây giờ, anh Tổng Ngọc có đi một đường sơ mi gỗ, chắc tôi vẫn đứng đưng... Tôi không phải là kẻ ác. Hiền lành nữa là đáng khác. Tôi khóc, tôi thương cho kiếp nghệ sĩ, đó là tôi thương cho chính thân tôi.

Ngày hôm nay, tôi tạm quên đi những biến chuyển của xã hội này. Lướt đạn cay, sự ồn ào của tranh đấu, xuống đường, đã đi cách xa tôi hàng vạn dặm. Tôi nghĩ tới những bậc đàn anh như Lê Văn Trương, Đinh Hùng, Tchyra v.v... những người khi còn sống, có một sự nghiệp thật lẫy lừng, nhưng cnộc sống về già và lúc buông xuôi hai tay, thật âm thầm và thể thâm. Rồi đây có một ngày, tôi sẽ già, tôi sẽ chết... Với những cái chết của bậc đàn anh, đó có phải là một sự "sao y bản chính" cho chính cuộc đời tôi hay chăng ?...

Một buổi tối, tôi và Hoàng Nguyên lên một quán nhạc tận tầng lầu thứ Năm của khách sạn Majestic. Nơi đây, ca sĩ còn đông hơn khách hàng... Chúng tôi đã sót xa khi nhìn thấy chị Túy Hoa cũng đóng vai một ca sĩ, uốn éo một thân hình quá nặng, ca những bản nhạc tiếng Tây mà hồi nhỏ, tôi đã được nghe. Giọng ca của chị làm tôi nhớ tới một nhân vật trong Số Đỏ của Vũ Trọng Phụng. Tác giả đã tả cô Hoàng Hôn, vừa làm ái tình vừa ca bản "Tôi có hai tình yêu nước tôi và yêu Paris", một cách rất véo véo, von von... Tiếng Tây hiện nay rất lạc lõng. Người Giao Chỉ, bây giờ rất ít người nghe được tiếng Tây... Còn dân nước Cờ Hoa, thì vẫn mang nặng tính chất tự tôn, không thêm học một sinh ngữ nào khác. Tiếng ca của chị như rơi chìm vào cái biển động ồn ào. Người ta vẫn hỏi nhau, vẫn cười đùa chỉ chớ, vẫn tán nhau, gỡ gạc nhau kịch liệt. Khi tiếng hát của chị chấm dứt, chỉ có tiếng vỗ tay của tôi và

Hoàng Nguyên, tiếng vỗ tay ấy không lôi cuốn nổi những bàn tay người khác đập vào nhau, để an ủi tiếng hát của một nghệ sĩ về già.

Tôi và Hoàng Nguyên ngồi nói chuyện với chị hết một buổi tối. Được biết chị mắc bệnh đau tim quá nặng. Chị vẫn cười, đùa rơn, nói rằng cái thân hình bở tưng này ngã xuống lúc nào không biết. Tôi hỏi chị, Túy Phương có bằng lòng chị đi hát như thế này không?... Chị không trả lời vào câu hỏi, và chỉ nói: Nghệ sĩ mà em !...

Nếu chị Túy Hoa không là nghệ sĩ, thì với tuổi của chị, ít ra chị cũng sống được một cuộc đời yên ổn. Tại sao người nghệ sĩ không thể là một con người, vì họ cũng có xương, có thịt, cũng có đam mê?... Nhưng chỉ vì họ có nhiều phút bốc đồng, một lúc nào đó, coi mình như một đứa trẻ sơ sinh, muốn tung hệ tất cả để làm lại tất cả. Người nghệ sĩ đáng yêu ở chỗ đó. Mà không thể giống con người, cũng là ở chỗ đó.

Tôi xúc động nghe tin anh Huỳnh Thái đã thành người thiên cổ. Cuộc sống của anh về già, không ồn ào, sôi nổi như người khác. Tôi muốn trách anh rất nhiều. Đối với tôi, Huỳnh Thái đã chết từ lâu rồi. Chỉ còn lại ông công chức Hoàng Đình Thái. Một cuộc sống ăn dật, không thích hợp với một nghệ sĩ, vốn dĩ sinh ra đã ồn ào.

Khi chấp nhận làm một loại cây, vượt cao lên khỏi loài cây, tức là đã ký nhận một kiếp con tằm đến thác vẫn còn vương tơ. Nói như vậy, có vẻ hơi cái lương một chút, nhưng một nghệ sĩ, để cho chìm hẳn vào cây cỏ, tức là đã chối bỏ chất nghệ sĩ rồi đấy.

Một ngày, trên đất nước này, không biết bao nhiêu người chết. Nhưng đã có mấy ai được nhắc tới trên miệng thế gian. Chết như thế, có khác gì như con chó bị xe cán chết ở ngoài đường... Đi vào cuộc đời của một nhà văn, nhà thơ, một nghệ sĩ trình diễn, có nghĩa như đã xây một bức tường cho cuộc đời. Căn nhà ấy dù có sụp đổ, nhưng những bức tường vẫn còn đứng trơ trơ.

Tiếng hát của anh Huỳnh Thái thấm vào người tôi sớm lắm. Cách đây gần ba chục năm, khi gánh hát Huỳnh Lan Anh đang hồi hưng thịnh. Ba người chống đỡ cho một bảng hiệu gánh hát. Huỳnh Thái, Lan Phương, Anh Đệ. Anh là người đứng đầu. Anh là một thứ Trương Chi đẹp trai, đã từng làm thốn thức bao nhiêu trái tim các thiếu nữ Hà thành. Vợ tuồng Dưới Mái Tây Hiên, tà mồi tình của nàng Thôi Oanh Oanh và Trương quân Thụy, đã làm nhiều người rơi lệ. Khi nàng Oanh đã chết, chàng Trương Quân Thụy Huỳnh Thái đã xuất hiện trong ánh đèn mờ ảo, cất lên giọng ca não nuột, than tiếc cho một kiếp giai nhân. "Hạnh phúc của con người ta, đâu có phải là ở ngựa xe áo mũ, mà chỉ cần tìm trong khoé mắt của giai nhân. Nhưng giai nhân đã biệt tâm vô vọng theo làn khói tỏa. Anh muốn khóc em, nhưng than ôi, nước mắt hồ đã cạn, muốn trông em chỉ thấy đám bụi mờ. Anh có hỏi trăng thì trăng chỉ thờ ơ, anh có hỏi nước thì nước chỉ lững lờ xuôi chảy. Anh muốn tìm em nhưng tìm đâu cho thấy, hay trăm năm tâm sự, một ngọn đèn...tàn" 1)

Những người con gái đẹp của đất Hà Nội xưa kia, đã ngừng tay phe phẩy quạt, nhìn lên sân khấu như uống từng lời ca của chàng Trương quân Thụy. Người ấy phải có tiếng hát ấy. Chỉ có Huỳnh Thái mới đóng trọn vai Trương quân Thụy. Trước Huỳnh Thái, chưa có ai đóng được hay như thế. Và sau Huỳnh Thái, có lẽ cũng còn lâu, mới được coi lại vở tuồng Dưới Mái Tây Hiên với nhiều xúc cảm chân thành đến như vậy.

Đã lâu lắm rồi, tôi không coi cải lương... Những thần tượng của Ma ri sên và Philip Nhỏ, đối với tôi, không cần nặng được một cạ ram nào. Trong lòng tôi, chỉ có một mình Huỳnh Thái. Gặp anh vài ba lần. Những người bạn tôi trong giới cải lương thuở ấy, như Phúc Lai, Tư Vững, Ba Hội, Tư Hiếu... trong lúc tâm sự, kể về tới những cuộc đời thăng trầm của một kép hát, vẫn thường nhắc tới anh. Và câu chuyện buồn của một ngày nào đó, khi anh bị vu oan là ăn cắp một chiếc đồng hồ, đã giữ trong tôi nhiều nỗi xót xa, buồn nản.

Tôi đã khóc, khóc thật nhiều khi nghe tin anh chết. Những ngày mùa mưa, trời đất lúc nào cũng đặc xăm màu chì. Nền đất còn sáng hơn nền trời. Những đám mây trên trời bay cuộn cuộn như một vỏ ngựa đang phi nước rút trong quãng đường thời gian hối hả. Anh chết vào đúng mùa mưa. Tôi khóc thương anh, nhưng chính là tôi khóc thương cho thân tôi. Một ngày nào đó, tôi chết đi, có còn ai nhớ tới tôi như là tôi đã nhớ và viết về anh.

Tôi đã tưởng rằng, cuộc đời của anh bắt đầu từ đây sẽ sáng được hơn một chút. Người đặc trách về Văn Hóa ở nước này là cụ Mai, người đã để ý đặc biệt tới nền Văn Hóa Cải Lương. Ông Phó Chủ Tịch Hội Đồng Văn Hóa là ông chủ tịch Hội K huyện Phê Cầu Ca. Những người đó, bắt buộc phải nghĩ tới anh. Nhưng anh đã chết trong cái lúc mà không nên chết một tí nào. Tôi muốn nhắc tới anh hôm nay, cũng là để nhắc với ông Chủ Tịch Hội Đồng Văn Hóa, người đất Sơn Tây, chắc là hồi còn ít tuổi, cũng đã ngồi trong rạp Mỏ dẹt, Hàng Quạt, coi tuồng Dưới Mái Tây Hiên.

Nghe Tư Vững nói thì ngày hôm nay là ngày mở cửa ma cho anh. Như thế, anh chết đã được ba ngày...Nỗi nhớ, nỗi thương rồi đây sẽ theo đôi cánh của thời gian bay đi. Tôi muốn được ngồi bên mộ anh, để được gần nhau đó mà xa cách ngàn trùng... Nhưng nhất định không thể là hôm nay.

Vài giờong thương tiếc anh, cũng là để thương tiếc tất cả những kiếp nghệ sĩ về già...

Đố chơi đề chọc

TS.— Mãn « Đố chơi » tuần trước bị tan vỡ nửa chừng vì Ban Giám Khảo bị các toán dự thi chèn là « cũ lùn, ba phải, giải đáp vu vơ ». Do đó, Ban tổ chức phải cho « de » luôn Ban Giám Khảo để thay bằng một Ban mới, dù biết rằng họ có thể bị oan. Lần này, Ban Giám Khảo gồm toàn những cụ đạp xe đạp, cho nên quý vị có thể yên chí lớn họ rất ư là « cách mạng xã hội ».

Sau đây là 4 toán tranh tài lần này :

Toán NGU ÔNG (toán này gồm toàn những tay câu cá số dách, và khỏi cần nói quý vị cũng thừa hiểu nếu trai cò mà chơi nhau là toán này nhất định sẽ đắc lợi)

Toán NHÂM XÀ (Nhâm Xà điển nôm là soi nước trà, và xin hiểu dùm không phải là nước vối)

Toán TRẦM LẶNG (Phương châm của toán này là Im lặng là vàng).

Toán THỜ BÀ (Di nhiên là thờ bà nhà mình chứ thờ bà nhà ai đâu mà sợ)

Boong !... Bốn toán bắt đầu so cưa...

CÓ NÊN DẸP CHUÔNG CỌP ?

HỎI.— Mấy anh Mèo làm rùm beng cái vụ «chuông cọp Côn Sơn» quá xá. Bì giờ ta nên để hay nên dẹp quách mấy cái chuông đó đi ?

NGU ÔNG : Đẹp... đẹp... Nhất định phải đẹp... đẹp luôn cả mấy anh giám đốc giám đốc đó đi.. Làm ăn cái kiểu này, ai người ta còn thêm viện trợ cho mình nữa !

NHÂM XÀ : Khỏi cần dẹp đã chết ai ? Tại sao cứ Mèo la lối thì mình lại hốt hoảng như vậy nhỉ ? Vấn đề là phải làm một cuộc «cách mạng» ở ngoài Côn Sơn.

TRẦM LẶNG : Sao cũng được.

THỜ BÀ : Đẹp là phải. Ngay ở nhà tui tui cũng có Cọp, nhưng đâu có cần làm chuông?

BAN GIÁM KHẢO: Đẹp là cái chắc. Toán Ngư

Ông 3 điểm. Các toán Trầm Lặng và Thờ Bà mỗi toán 1 điểm.

ĐẠI TÌ VI BỆNH DÂN «GẬT»?

HỎI: Quý vị nghĩ sao về cái vụ Đại Tì Vi bệnh các ông bà «gật» Luật chương trình và chụp mũ các ông bà «lác» là thế này, thế nọ?

NGU ÔNG.— À, báo chí bệnh mấy ông bà «lác», thì phải có tì vi bệnh mấy ông bà «gật» cho nó huê cả làng. Cứ việc cho hai bên chơi nhau xả láng, chẳng ai để ý đến mình cả, thế là việc ta ta cứ làm, đường ta ta cứ đi, có phải hay không ?

NHÂM XÀ.— Không được ! tại sao lại không để cho mấy anh chị «gật» tự cãi cho mình.

Miệng ăn họ có, sao miệng nói lại không ?

TRẦM LẶNG.— Bỏ họ thì thương, mà vương vào thì tội.

THỜ BÀ.— Làm như thế cũng được nhưng với điều kiện là mai mốt đây các bà của tui tui có bị «hỏi thăm sức khoẻ» thì đại Tì Vi cũng phải vì vút hộ đôi lời cho nó quân bình. Nếu không đó là cả một sự bất công.

BAN GIÁM KHẢO.— Nhâm Xà thật là bực trực đáng khen: 4 Điểm! Thờ Bà có hiệu đáng thưởng 1 điểm!

QUÂN SỰ HỌC ĐƯỜNG

HỎI.— Nhà nước nhất định bắt sinh viên phải đi tập Quân Sự Học Đường, mà sinh viên lại rù nhau nhất định đòi bãi bỏ. Sự thể rồi sẽ ra sao ?

THỜ BÀ.— Rốt cuộc rồi con nhà quý phái thượng lưu sẽ khỏi phải đi tập tành, chỉ có con nhà khó rách áo ốm mới cần phải học cái môn đó mà thôi.

NHÂM XÀ.— Không thể thế được. Đã là chính phủ của dân nghèo thì phải bênh dân nghèo: con nhà nghèo cho miễn để chúng đi kiếm cơm giúp gia đình, bọn con ông cháu cha bắt buộc phải đi học cho đúng với câu «Đời cha ăn mặn, đời con khát nước».

NGU ÔNG.— Nghèo giàu gì cũng phải đi học tốt, cho nó công bằng xã hội.

TRẦM LẶNG.— Sự thể sau này sẽ là còn nhiều thông cáo.

BAN GIÁM KHẢO.— Ba toán trên lạc đề ráo

trời, Trầm Lặng khá nhất nhưng mới đúng có một nửa : 5 điểm rưỡi ! Ngoài Thông Cáo, sự thể sau này sẽ còn là nhiều màn «dàn chào».

TÍNH SAO CHO ĐN VỚI T.P.B ?

HỎI.— Tổng Thống đã lên Tì Vi nói chuyện về tăng tiền cấp dưỡng cho Thương Phế Binh, rồi lại cấp cả nhà ở, cho khai thác hàng lộ gian hàng ở Saigon Chợ lớn, thế mà T.P.B. vẫn chưa chịu. Vậy phải tìm giải pháp nào cho đn đây ?

NHÂM XÀ: Lại phải tiếp tục tìm hiểu xem nguyện vọng nào mới là chính đáng để giải quyết cho các anh em.

NGU ÔNG : Thì lại tăng thêm vài món trợ cấp k hác, bằng cách kêu gọi đồng bào hi sinh.

THỜ BÀ : Giải pháp nào cũng được hết, trừ có vụ bốn chục gian hàng ở đường Nguyễn Huệ, vì đây lẽ ra là khu vực hoạt động của các Bà.

TRẦM LẶNG : Giải pháp tốt nhất vẫn là ra thông cáo để khỏi mất công trườn mặt lên Tì Vi.

BAN GIÁM KHẢO : C há ai đúng cả. Tốt nhất là «day», nhưng biện pháp này chỉ có đồng bào mới làm nổi, các thành phần khác thì hành hơi khó.

PHIM «CON CHỒN» ?

HỎI.— Tại sao trước khi trả 62 tù binh BV về miền Bắc, người ta lại cho họ đi xem phim «Con Chồn» (Le Renard) nhỉ ? Cho xem như thế đúng hay sai ?

TRẦM LẶNG.— Phim gì chả được. Miễn là cho họ thấy cái rạp Rex đồ sộ để họ lé mắt là được rồi !

THỜ BÀ.— Cho xem phim đó là đúng... Dân ngoài Bắc khô khan, thiếu tình cảm, cần phải cho họ xem phim này để họ biết cách «mùi» với chứ. Và lại các Bà ở Saigon xem phim này Bà nào Bà nấy đều khen nức nở cả mà !

NGU ÔNG.— Kề ra có hơi sai. Đáng lẽ nên cho họ xem phim «Ngư ông và biển cả».

NHÂM XÀ.— Tui tui cũng đồng ý là sai. Đúng ra nên cho xem phim «Độc thủ đại hiệp».

BAN GIÁM KHẢO.— Ba toán Thờ Bà, Ngư Ông, Nhâm Xà đưa ý kiến chủ quan quá. Chỉ có Trầm Lặng là nắm vững đường lối của những người dẫn đi xem phim : 5 điểm!

(nghỉ giải lao một tuần)

nửa đùa nửa thật

CON ONG PHÔNG VẤN CÁC DÂN BIỂU VỀ CÁI VỤ XUẤT NGOẠI TRONG DỊP NGHĨ HÈ.

Như vậy là ông Nhà nước đã ăn ở hết lòng mí các quý vị dân biểu. Sau khi đã thi hành trọn vẹn cái công tác vô cùng nguy hiểm là gior tay và hoan hô ăn tiền, một số lớn những vị dân biểu nhà nước đã được Hành pháp đền bù cái công lao khó nhọc ấy bằng cách bán cho cả khu đất ở Nhà Bè, gần ngay mé lộ. Mỗi người có quyền được mua hai ba lô, với một giá tương đối là rẻ như bèo. Hơn hai trăm ngàn một lô. Nghĩa là chỉ cần gior tay cái rụp là có ngay một lô đất.

Sau đó, các quý vị dân biểu nhà nước lại còn được đãi đò la đề đi chu du các nước, ngõ hầu tuyên truyền quảng bá cho chính nghĩa quốc gia thêm phần sáng tỏ như «Bắc đầu bội tinh».

Nhận dịp, tuần báo Con Ong đã mở một cuộc phỏng vấn chớp nhoáng.

HỎI ÔNG BẮT LƯƠNG

— Nghe nói ông chủ tịch sẽ mãn nhiều phát xôm trò ghê lắm trong chuyến công du này, có đúng thế không ?

—Cái đó là cái chắc. Tôi sẽ sang Nhật mua một cái mũ ni để che tai. Cái mũ ni này có một tác dụng thần sầu quý khốc. Mọi sự chửi bới đã đảo một khi lọt qua cái mũ ni ấy đều biến thành những lời hoan hô chúc tụng. Như vậy mỗi lần nghe thấy những sự chửi bới tôi lại có một cảm giác dễ mê khoái tí chứ không khó chịu nữa. Ngoài ra tôi lại còn có dự định tậu thêm một cái mo rất toan bằng vàng. Mũ ni che tai và cái mo ấy có thể là hai cái bửu bối «trần sơn» của môn phái. T ha hồ cho thiên hạ nói Đông nói Tây.

Có lẽ đang lúc cao hứng, ông Bắt Lương đã ngấm lên một phát :

- « Dù ai nói Đông nói Tây
- « Thì ta cũng vườn như cây giữa rừng
- « Dù ai chửi bới tung bưng
- « Thì ta vườn vững như rừng gỗ lim

HỎI BÀ TRẦN KIM THOA

- Bà dự tính đi thăm viếng nước nào ?
- Tôi sẽ đi thăm nước Bắc Âu ?
- Sao bà đi xa thế ?

— Thì đi cho biết đó biết đây mà. Ông có biết không ? Ở bên khoái ghê lắm. Người ta chủ trương một chính sách tự do yêu đương lu bù kèn, chứ

không hủ lậu như nước mình đâu. Cái xã hội này buồn cười ghê a. Vừa mới có chữa hoang một lần mà đã kêu inh làng nước lên. Hoặc giả bỏ chồng này lấy chồng khác cũng bàn ra tán vào khó chịu thấy mồ. Ông cứ thử nghĩ mà xem. Các cụ nhà ta xưa kia còn văn minh hơn cái thế hệ này nhiều lắm. Chả thế mà lại có câu :

«Không chồng mà chứa mí ngoan.

«Có chồng mà chứa thế gian lẽ thường !»

Rồi đôi mắt bà Thoa lim dim một cách mơ mộng. Bà tiếp lời :

— Bì giờ ở Bắc Âu đang là mùa hè. Thiên hạ tha hồ mà đi Week-end Sex. Chả hiểu cái «co» người của tôi như thế này trông có được không nhỉ ?

HỎI CẬU SÁU LÊ TÀI HOA

— Ông là ngôi sao sáng chói của Quốc Hội trong việc ủng hộ Nhà nước để cho Luật Chương trình được thông qua xin ông cho biết ông còn tiếp tục chính sách ủng hộ ấy không ?

— Ông hỏi ngây thơ bỏ mẹ! Tôi không ủng hộ Nhà nước bỏ tôi đi ủng hộ Cộng sản hay sao ? Nhà nước là cha mẹ dân, tôi là đại diện cho dân, vậy thì tôi phải có một bồn phận cao đẹp là coi Nhà nước như các bậc phụ mẫu đã sinh thành ra mình. Lương ai phát cho tôi ? Thưa ông không ai khác ngoài Nhà nước. Vì ai mà tôi có được địa vị ngày nay ? Thưa ông không ai khác ngoài Nhà nước. Cho nên tôi cương quyết ủng hộ Nhà nước tới kỳ cùng, khi nào Nhà nước này dợt thì tôi lại tiếp tục ủng hộ Nhà nước khác. Tôi sinh ra đời là chỉ cốt để ủng hộ Nhà nước mà thôi.

«Cũng vì thế, trong chuyến đi này tôi sẽ có cơ hội giao thiệp với tất cả các quý vị dân biểu nghị sĩ Nhà nước ở trên thế giới. Tôi sẽ trao đổi kinh nghiệm mí họ. Làm thế nào để ứnh bỏ mẹ bọn đối lập. Làm thế nào để ăn gian phiếu khi mà phe đối lập có môi thẳng thế. Khi bầu kín thì ăn gian ra làm sao ? Khi minh danh đầu phiếu thì ăn gian ra làm sao ? Đó là những vấn đề rất nên là một sự hay ho mà tôi cần phải đề tâm nghiên cứu.

HỎI ÔNG LOONG TOONG

PHẠM CHÍ THIỆN

— Thưa ông tại sao thiên hạ lại biểu ông là loong toong ?

— Thì tại ngày xưa tôi làm loong toong ? Tôi mãn cái chức loong toong từ thời Tây. Nhưng có cái chi là xấu nào ? Thiếu cha gì thẳng trước kia mãn loong toong, làm khổ xanh khổ đỏ mà bây giờ làm vương làm thống chế Pétain. Tại sao lại cứ nhè riêng một mình tôi mà bới móc. Tôi làm loong toong nhưng tôi biết thân biết phận, Nhà nước sai

biểu tôi cái gì tôi làm cái đó. Y như trước kia các xếp ra lệnh: đưa cái công văn này đến Bộ X. Đưa cái thư này tận tay ông B. Thiên lôi chỉ đâu tôi ứnh đó.

— Thế ông quên rằng ông là đại diện cho dân à ?

— O' hay ! Tôi chỉ đại diện trong cái thời gian vận động bầu cử thôi chứ. Còn khi bầu xong, đắc cử rồi thì tức nhiên tôi phải là người của Nhà nước. Là người của nhân dân để mà ăn cái giải rứt à ?

TẠI SAO LẠI ĐỤC ĐÍT ?

Mới chỉ có bầu cử Hội Đồng lém nhem mà đã có bao nhiêu sự gian lận xảy ra khiến cho Ba Tòa Quan lớn phải nhọc công ngồi xử. Vụ hấp dẫn nhất là vụ đục đít thùng phiếu xảy ra ở Long An.

Ông Tòa hỏi bị can Trần Quang Nho, Liên đoàn trưởng cán bộ Bình định phát triển :

— Tại sao anh dám đục đít thùng phiếu để tự động nhét vô cả ngàn lá phiếu cho 3 ứng cử viên của anh ?

— Dạ bẩm thưa quan Tòa tôi đâu có dám làm thế!

— Thì hai năm rồi, anh còn chối phồng. Xã trưởng cản ngăn anh cũng không được. Anh ngang nhiên gọi thợ tới đục và vết đục hấy còn dấu tích rành rành.

— Dạ bẩm quan Tòa đó là ông Quận hạ lệnh cho tôi. Tôi là bề dưới tôi phải tuân theo.

— Sao không đi tố cáo ?

— Bẩm quan Tòa nếu tôi đi tố cáo thì võ mất nôi cơm, không những thế lại còn có nhiều cái may mắn để đi tù nữa.

Bà Tòa quan nhơn gọi ông Quận Bình Phước ra trước vành móng ngựa và hỏi :

— Bị can có ra lệnh cho Trần Quang Nho đục đít thùng phiếu không ?

— Dạ thưa quý tòa tôi không hề ra lệnh cho y đục đít thùng phiếu. Tôi chỉ biểu với y rằng, 3 ứng cử viên gà nòi ấy là những người xứng đáng có đủ số thăm để đắc cử. Vậy thì tìm cách nào làm sao cho đủ số phiếu ấy. Thiếu thì tôi cho anh đi tù.

Quan Tòa vỗ bàn thét :

—Như thế là bị can cũng đã gián tiếp ra lệnh rồi. Như thế là xúi giục thuộc hạ đi làm những chuyện gian lận rồi.

Quan trưởng gãi đầu :

—Bẩm quan tòa nhưng ba ứng cử viên ấy là những chiến sĩ chống Cộng.

—Vi thế mà bị can ăn gian cho họ.

—Dạ.

Tòa phủ áo đứng dậy tuyên án. Kề đục đít thùng phiếu ba tháng tù ở. Kề ra lệnh: một tháng tù treo.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

CUỐI CÙNG TIỀN VẤN THẮNG

Trước đây, quý tử của ông Nghị nâng bi Hoàng kim Quy bỏ tiền ra cho lực lượng Đại Đoàn Kết tổ chức đại hội toàn đảng, với mục đích trong kỳ tranh cử vào Thượng Viện kỳ này, Lực lượng sẽ phải ghi tên ông vào liên danh Sao Sáng của ông Hiến báo. Âm mưu đó bị ngay người trong lực lượng lật tẩy, ông Hiến báo cay đắng, dù sao công tử Kim Lân cũng là con mòng của ông, tử bạc của ông trong những lúc ông bí tiền đánh mặt chược với các chính khách Đảng vẫn Sung, với tu bíp Nguyễn hữu Tiến, v.v. Ngày thành lập liên danh, nhiều đồng chí cốt cán của ông Hiến đã đưa «vấn đề» ra trước đại hội đồng Trung Ương và quyết định không cho công tử ăn chơi đứng chung trong liên danh, vì đứng vào thì chỉ có ma cô và đười nó bỏ phiếu cho. Nhưng ông Hiến báo vì ăn chịu quá nhiều với công tử, nên đành tai ngơ mắt điếc, cứ ghi đại danh công tử vào, và đá văng xi lô các kiện tướng của ông ra khỏi liên danh như Bùi Văn Giải, Trần Ngọc Nhuận, Trương tiến Đạt. Hành động của ông Hiến báo đã nói lên tư cách lãnh tụ một chính đảng chống Cộng thường tự khoe là nhất nước của ông. Tư cách đó là tư cách vị xin. Tổ chức Đại Hội toàn đảng kỳ trước, ông Rùa Con nướng 3 triệu, và lần ra tranh cử kỳ này, ông Rùa con đóng 6 triệu. Lãnh tụ Hiến báo thấy 6 triệu khó mà đủ cho cuộc vận động, bèn lại theo chính sách bắt địa, đêch cần bắt người giỏi, và ông Hiến báo bắt được con mòng triệu phú thứ hai: anh gian thương Hồ thuế Nhu. Anh gian hương này xuất thân là một chú lái buôn gạo, đậu xanh đường Châu Đốc, Sài Gòn, học hành chưa qua bằng tiểu học Tàu. Anh học tiếng tàu chứ không học tiếng Việt. Vốn người Châu Đốc, anh Hồ thuế Nhu hay Ngu đã nói phét là nhân vật cao cấp trong Phật Giáo Hòa Hảo, và anh cũng có đồng phiếu tại miền Tây. Đêch phải lãnh tụ vị xin Hiến báo không biết cái tây nói phét của anh gian thương, nhưng lãnh tụ với chủ trương bắt bạc đã khen nhắng cả lên. Khen anh gian thương là nhân sĩ miền Nam, là chiến sĩ cách mạng đã tranh đấu sát bên đức Thầy, khen xong lãnh tụ nói là anh gian thương nên bỏ vô từ 5 tới 10 triệu để ra tranh cử. Anh gian thương vốn coi một đồng bạc hơn một giọt máu, nay vì chút danh hào đã cay đắng bỏ ra 6 triệu để làm cú áp phe chính trị, anh hy vọng đi với ông Hiến báo sẽ đắc cử, và đắc cử, thì 6 năm làm Nghị anh sẽ thiếu gì cách thu vốn lại còn lời là khác, mấy hồi. Có hai cây bạc trong liên danh, lãnh tụ Hiến báo hơi vững bụng, nhưng còn mấy tay mới như anh văn hóa váy lĩnh cô đầu Phạm Việt Tuyên, anh ráo sư Bùi hữu Giao cũng phải đóng góp tí xương máu chứ, và mỗi anh đóng từ 2 tới 3 triệu. Chỉ có hai người không phải đóng là ông cháu hay chú rề của ông Hiến báo là ông Nghị Vũ ngọc Ánh, người nổi danh trong vụ bám đất các nữ ca sĩ đi ngoại quốc, và lợi dụng chuyến đi để tiêu lòn một đũa con trai nhà giàu thuộc tây xuất ngoại trốn lính. Sau ông Ánh là ông Hoàng thái Ninh. Riêng tu bíp Nguyễn hữu Tiến đóng tượng trưng 100.000 đồng.

Ông lãnh tụ Hiến báo trong ba niên Nghị Sĩ đã cóc làm được gì cho dân ngay cả dân Hồ Nai, và cho nước, nhưng ông vẫn tưởng ông còn uy tín với bên Công Giáo lắm, nhưng nếu ông biết đa số Cha ngay cả cha Lâm đỡ đầu cho ông đối với ông ra sao, nói về ông những gì bây giờ thì hẳn ông không còn dám chủ quan tếu nữa. Ôi liên danh sao sáng của ông Hiến sẽ thành liên danh sao tối. Tối vì trong liên danh của ông có những thành phần nhân sự như công tử ăn chơi Kim Lân, như gian thương Thế Ngu, như nhà văn hóa váy lĩnh. Thật đáng buồn thay cho một lãnh tụ, chỉ vì xin mà đã làm tiêu ma uy tín và thành tích của mình.

NHỮNG TOA TÀU RÁC RƯỚI

Liên danh «Ba Bông Huệ» của người thanh liêm nhất nước là cụ Nguyễn Văn Huyền đã nộp số 3. Trong liên danh cụ Huyền có cả cụ Trần Văn Hương một nhân sĩ có uy tín tại miền Nam. Nhưng

sau hai cụ thì đa số các toa tàu còn lại chỉ là những toa tàu dầy rác rưởi. Đó là những toa Phạm Văn Ba, Lâm Hiệp, Trần hữu Phương. Ba ông này cụ Nghị Sĩ, và trong 3 năm qua, ba ông này đã chẳng làm được cái trò trống gì ở Thượng Viện. Ông Phương thì diên giờ, ông Hiệp thì có miệng như không, chẳng bao giờ dám lên tiếng nói, ông Ba thường trốn họp. Mức độ trốn họp của ông Ba chỉ kém có một mình nhà vô địch trốn họp Lê Văn Đồng. Nói theo ông Nghị Trần ngọc Nhuận cả ba ông trên là những Nghị Sĩ cùi. Cũng có mặt trong liên danh ông Huyền còn có ông bán thuốc Tây cho người ngoài khu, ty phú La thành Nghệ, và ông thương gia Khoáng trọng Vinh. Ông Nghệ trước đây đã từng nổi danh trốn họp tại Hội Đồng Đô Thành, đi theo phe bọn Giáp Văn Thập, Phó Thái Gia. Ông còn nổi danh một thời khi báo chí moi móc vụ ông bán thuốc cho V.C khiến ông mất bổ nó chức Ủy viên Bộ Kỹ Nghệ trong nội các chính phủ của dân nghèo. Một ty phú mà làm trong nội các chính phủ của dân nghèo thì thật chửi cha đời! Cũng vì có thành tích bán thuốc như trên, nên trong kỳ tranh cử Thượng Viện năm 67, liên danh «Chuông đồng» của ông về bết. Nhiều người tưởng ông Nghệ biết liêm sỉ không ra tranh cử nữa, nhưng giờ chót ông đã ra, ông ra để đóng vai trò chỉ bạc cho liên danh Ba Bông Huệ. Kết lại thì có tiền chui vô đầu cũng lọt.

Con Ong hơi tiếc cho cụ Huyền, một người như cụ mà vì tiền mậu dầu đã phải kéo theo nhiều toa tàu rác rưởi quá nặng.

ĐOÀN TÀU CỦA «DANH TƯỚNG» HUỲNH VĂN CAO

Nếu đoàn tàu của cụ Huyền đã bê bết, thì đoàn tàu của «đệ nhất danh tướng» Huỳnh Văn Cao còn bê bết hơn. Trần Văn Quá, Trương tiến Đạt, Trần ngọc Oánh là những Nghị Sĩ ăn chơi, du hí nhiều hơn làm việc. Ông thì tót kẻ, ông Quá thì nhà mùa, ông Đạt thì mỗi lần cất tiếng nói là thiên hạ muốn bịt tai. Sau các ông Nghị cùi trên còn các bộ mặt mới như Sơn thái Nguyên, người nói Kam bu-chia giỏi hơn tiếng Việt. Ông Y Blim nói tiếng Ra Đê. Ông Lê phước Sang đá gà hay hơn đầu vô miệng, ông Nguyễn hữu Lương chuyên viên «cầu cơ», và ông Nguyễn thôn Độ, với thành tích nhiều năm làm phó Tỉnh Trưởng Hành Chánh, làm tính cộng nhanh hơn chớp giết. Liên danh của «danh tướng» họ Huỳnh theo dư luận đồn thì được cả nhà Vua và người bạn đồng minh vĩ đại Cờ Hoa ủng hộ, nhưng theo tin hành lang Dinh lớn thì sau khi nhìn thấy thành phần nhân sự như rùa, nhất là có cả tên ông «Cầu cơ» thì mặt Rồng chán nản. Do đó dù lấy được số 1, hy vọng người số 1 ủng hộ, tới nay niềm hy vọng đó cũng đã tiêu tưng.

LIÊN DANH CỤ CẦN LAO.

Liên danh gồm toàn những gia nô trung thành với bạo chúa Ngô đình Diệm, liên danh gồm toàn tay Cần Lao gộc là liên danh Trương Vinh Lễ. Đa số những người trong liên danh này đã từng nổi danh là Nghị gặt của những năm đệ nhất Cộng Hòa, và chúng đều là những những tay giàu bạc tỷ. Nếu nền đệ Nhị Cộng Hòa mà liên danh này đắc cử, đề phối hợp với một số người trong liên danh Voi Trắng còn sót trong Thượng Viện chắc chắn sẽ biến Thượng Nghị Viện thành một sân khấu Dân Chủ với đủ đồ trang trí đẹp mắt.

CÁCH MẠNG MÀ YẾU SIU

Liên danh của Đại Việt Cách Mạng, nhưng thành phần lại yếu xiu là liên danh do giáo sư Nguyễn Văn Canh, phụ tá Chiêu Hồi cầm đầu. Liên danh này hy vọng sẽ có nhiều «cử tri» hời hánh hay ngoài khu ủng hộ. Trong liên danh này cũng có hai ông Đại Việt nguyên Nghị sĩ cùi là Nguyễn Văn Mân và Tôn thất Uân. Ông Mân và ông Uân làm Nghị đúng 3 năm mà không nói một lời. Không nói vì các ông ấy quan niệm, làm cách mạng là làm bằng

CON ONG CẦM TRÒNG

chân tay, chứ không làm bằng lời nói, nhưng thực ra các ông cóc có làm gì, mà nói lại không biết nói. Cũng có mặt trong liên danh này còn có ông Huỳnh Văn Lang, cũng là một thứ gia nô của thời đệ nhất Cộng Hòa, và đã bị tù khá nhiều năm. Một đảng Cách Mạng từng nói phét là chống độc tài Nhu Diệm, nay lại kết hợp với một anh gia nô của Nhu Diệm thì quả là quả đất tròn. Cách Mạng và Chính Trị đúng là một thứ chong chóng.

LIÊN DANH TRÍ THỨC VÀ VÔ TRÍ THỨC

Ông Nguyễn cao Hách, cựu khoa trưởng Đại Học Luật Khoa, một thứ trí thức khoa bảng, không có để, đã từng đi trượt trong liên danh Sư Tử Hồng năm 67 nay cầm đầu một liên danh cho lực lượng Dân Chủ của nhà «cách miêng» non Nguyễn Văn Ngai. Trong liên danh này có cả «người quân tử» Phạm nam Sách và D jango Trần Ngọc Nhuận. Nếu ông Hách và ông Sách là trí thức, thì trong liên danh đó lại có nhiều người cóc phải là trí thức, mà chỉ là những thứ mỗ, mỗ nào mà không cả tiếng dài hơi, chỉ ăn tục nói phét. Nếu quả ông Sách tốt số như các thầy tướng số nói, ông lòi được một lô mỗ vào Thượng Viện, thì Thượng Viện sẽ vui đáo đề, vì mỗ mà lên tiếng thì sẽ vang vang khắp chốn như ếch ương kêu trong vũng lợ mùa mưa.

CHÁN QUÁ RỒI.

Ba năm qua, Thượng Viện đã là nơi ăn tục nói phét cho nhiều kẻ, ba năm qua dân chúng chỉ thấy các Nghị ngòm hưởng đủ mọi đặc quyền mà chẳng làm lợi được gì cho dân cho nước, nay lại sắp sửa phải đi bầu thì chán không thể tả được. Nhìn vào từng ấy liên danh ra tranh cử kể trên, người Dân quả lợm giọng, bầu cho mặt nào bây giờ, vì mặt nào cũng như nhau. Người Dân thấy tiếc là tại sao những người như Nguyễn Văn Huyền, Trần Văn Hương, Nguyễn cao Hách, Phạm nam Sách, Nguyễn phước Đại lại không thể đứng chung được bên nhau, mà sẽ lẻ đi để rồi phải đứng chung với những kẻ vô tài, bất xứng. Nhưng thôi phải chăng đó cũng là vì đất nước còn chưa gặp lúc hồng vận, và dân chúng VN cúp hải chịu khổ đau một thời gian nữa! và ngay từ bây giờ, người dân VN hãy sửa soạn nhìn những tên sâu bọ lên làm người, nhẩy được vào Thượng Viện mà khoa môi, múa mỏ yêu nước, thương dân.

TIÊU LỆNH CỦA CHỦ TIỆM MINH VỒ

Theo lệnh của chủ tiệm Minh Vồ, kể từ số báo tới, Con Ong sẽ dành khu Địa Ngục Môn và nhiều khoảng đất khác để làm công việc điền mặt xem chân những «cua ro» chạy đua vào TV.

Bạn Con Ong rẽ rất khách quan: anh nào là ngòm thì bảo là ngòm. Anh nào nửa người nửa ngòm, sẽ bảo là nửa người nửa ngòm. Anh nào là đười ươi, Con Ong sẽ bảo là đười ươi.

Đó là chính trị Con Ong.

Tuy nhiên, cũng như các đồng nghiệp khác Con Ong cũng sẽ làm cả công việc quảng cáo cho tất cả những liên Danh nào chi địa — quảng cáo viết bài, Tây nó gọi là Publicité rédactionnelle. Anh nào chi nhiều thì viết nhiều, chi ít viết ít nhưng chửi nhiều. Đó là thương mại Con Ong.

Cũng cần nói rõ là chỉ có chủ tiệm Minh Vồ mới có quyền ký hóa đơn đăng quảng cáo. Chứ các phái viên Con Ong không anh nào có quyền đi đóp lể, những liên danh ứng cử kỳ này đừng quên là bộ nội vụ sẽ thanh toán phí tồn vận động theo hóa đơn. Những anh nào có ý ra ứng cử để chia tiền bỏ túi là hồ to đấy.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUỲ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 10đ. Một tháng 40đ. Một năm 480đ.